Dragă Cuţă,

De patru cinci ori am întreprins răspunsul la scrisoarea ta din urmă, ba am scris coale întregi, pe cari le ţin în portofoliu, fără ca să aflu pân-acuma reculegerea necesară de a-ţi scrie clar şi limpede, pentru că împrejurările ele înşile nu sunt limpezi. Tu mă-ntrebi când vom fi uniţi pentru totdeuna. Îţi răspund cât se poate mai curând. Numai te rog să judeci cu toată răceala dacă această unire "oficială" se poate face fără să am o poziţie cât de puţin asigurată. Nu e vorba de tine, sufletul meu dulce, şi tocmai de aceea răspunsul mi-era atât de greu, căci eşti simţitoare şi m-am temut totdeuna a atinge o susceptibilitate justă din partea ta, dar asupra căreia doi oameni care sunt ca şi căsătoriţi precum suntem noi, trebuie să se înţeleagă. Dar spune tu singură dacă de dulcea şi iubita datorie de a-ţi asigura soarta ta, pe care o primesc în orice moment, nu mi-aş incumba şi o responsabilitate grea pentru soarta copiilor tăi - şi tu ştii, dragă Cuţă, că o sarcină odată luată asupră-mi, o port voiniceşte fără să mă plâng şi fără să cer împărţirea cu alţii. Încă o dată - nu poate fi vorba de tine. Din momentul în care ar exista o perspectivă oarecare - fie pensia, fie o asigurare mai temeinică a sorţii mele - de-a creşte cuviincios pe cei 2 copii şi a îngriji de casa ta, nu mai e nici o piedică pentru unirea noastră oficială.

Lucrez cât pot pentru ca aceasta să se realizeze cât mai curând.

Te rog totodată şi te rog cu insistenţă şi în genunchi ca de câte ori vei avea nevoie de bani să-mi scrii, şi scrie-mi fără jenă cât anume. Ştii bine că restrângerea câştigului meu actual face necesară indicaţia, şi dacă nu voi putea imediat, desigur însă în 5-6 zile voi urma totdeuna dorinţei tale.

Greu o vei duce şi aşa - dar totuşi cu o idee mai puţin. Crede-mă că totdeuna, absolut totdeuna cea mai mare bucurie pe care-mi vei putea-o face va fi să te adresezi la mine în privirea aceasta.

Ai auzit tu vreodată povestea biblică a măgarului lui Bileam? Ţi-o spun numaidecât.

Acest măgar biblic stătea, flămând, între două porţii de fân egale dar tout à fait egale. Nu s-a putut decide nicicum de-a începe una din ele şi a murit de foame.

Aplicaţia e următoarea. La primirea scrisorii gândeam întruna: Ce să-i spun să n-o supăr? Ce să-i spun să fie adevărul curat? Şi-n această dilemă de gânduri te-am supărat şi mai mult răspunzându-ţi atât de târziu.

Te rog, te rog, iartă-mă. Ticăit în toate cele, preocupat de a mă vedea odată cât de cât la liman cu gândul de a te aduce la Bucureşti cât mai curând, apoi cu gândul responsabilităţii întregi, m-am zvârcolit nopţi întregi în pat, deşi a doua zi aveam totdeuna să lucrez.

O singură veste bună.

Fierul lui Russel îmi face bine şi-mi luminează capul. Dispar toate urmele fără excepţie, încât deşi numai de patru zile am

început a lua, eu care n-am luat nicicând medicamente, resimt efecte miraculoase.

Ţi-aş mai spune ceva şi mai bun, dar teamă mi-e că nu s-o împlini şi sunt superstiţios. Dar dac-o fi ş-o fi, vei vedea în curând efecte şi mai miraculoase pe alte tărâmuri, cu totul altele.

Iartă-mă, iartă-mă, iartă-mă pentru sâcâiala şi tăcerea mea. Se zice că toate lucrurile bune se fac într-un an. Până la împlinirea lui multe se pot întâmpla mai cu seamă că timpul e greu de întâmplări

Când norocu-şi schimbă pasul
N-aduc ani ce aduce ceasul.

În sfârşit te sărut de-un miliard de ori, cerându-mi de un miliard de ori iertare şi rămân pentru totdeuna

al tău
Emin

4 Aprilie 1880